

باروري

بر اساس نتایج طرح باروري- مرگ و مير ۱۳۷۵ در بين زنان حداقل يكبار ازدواج کرده کمتر از ۲۵ ساله حدود ۳۳ درصد فرزند زنده اي بدنیا نیاورده اند، ۶۴ درصد ۳-۱ فرزند و حدود ۳ درصد بیش از ۴ فرزند زنده به دنیا آوردند. در این سال حدود ۳۴ درصد از زنان حداقل يكبار ازدواج کرده کمتر از ۲۵ ساله بدون فرزند بوده اند، ۶۴ درصد بين ۱-۳ فرزند و حدود ۲ درصد ۴ فرزند و بیشتر در حال حاضر زنده داشته اند. چنانکه در جدول ۵-۱ دیده مي شود در سال ۱۳۷۵ در دو گروه سني ۱۹-۱۵ ساله و ۲۴-۲۰ ساله رفتار باروري زنان يكسان نیست. ۵۷ درصد از زنان گروه سني اول (۱۹-۱۵ ساله) فرزند زنده اي بدنیا نیاورده اند. در حالیکه در گروه سني دوم (۲۴-۲۰ ساله) بیشترین نسبت، مربوط به زنان داراي ۱-۳ فرزند است (۷۲ درصد). نتایج طرح ارج (اندازه گيري رشد جمعیت) ۱۳۷۷-۷۸ نیز همین الگو را نشان مي دهد. با این تفاوت که نسبت زنان بدون فرزند در گروه سني اندکي افزایش و نسبت زنان داراي فرزند در همه طبقات کاهش یافته است.

نتایج طرح باروري مرگ و مير ۱۳۷۵ نشان مي دهد که حدود ۸۲ درصد از زنان حداقل يكبار ازدواج کرده جوان (۲۴-۱۵ ساله)، هنگام ازدواج نیز در همین گروه سني بوده اند، ۶۵ درصد از آنها هنگام ازدواج در گروه سني ۱۹-۱۵ ساله و ۱۷ درصد در گروه سني ۲۴-۲۰ ساله بوده اند. الگوي ازدواج زنان جوان در مناطق شهري و روستايي يكسان نبوده است به گونه اي که در مناطق شهري حدود ۸۴ درصد و در مناطق روستايي حدود ۸۰ درصد از زنان جوان (۲۴-۱۵ ساله) در همین گروه سني ازدواج کرده اند. در مناطق شهري حدود ۶۶ درصد در گروه سني ۱۹-۱۵ سالگي و ۱۹ درصد در گروه سني ۲۴-۲۰ سالگي ازدواج کرده اند، این نسبت ها در مناطق روستايي به ترتیب حدود ۶۵ و ۱۵ درصد بوده است. (جدول ۵-۲)

اطلاعات جدول ۵-۳ نشان مي دهد، حدود ۶۳ درصد از زنان حداقل يكبار ازدواج کرده جوان شهري که در ۱۲ ماه گذشته از زمان اجراي طرح باروري مرگ و مير ۱۳۷۵ فرزند زنده اي به دنیا آورده اند، بدون فرزند و حدود ۳۷ درصد از آنها با وجود يك فرزند در حال حاضر زنده، اقدام به آوردن فرزندی دیگر کرده اند. این نسبت ها در مناطق روستايي به ترتیب ۵۵ درصد و حدود ۴۴ درصد بوده است مقایسه این ارقام نشان مي دهد که در مناطق شهري زنان جوان دیرتر اقدام به آوردن فرزند مي کنند و تمایل دارند فرزند کمتری داشته باشند. (جدول ۵-۳)

بررسي تعداد فرزندان زنده به دنیا آورده زنان برحسب وضع و سطح سواد آنها نشان مي دهد که زنان باسواد در مقایسه با زنان بیسواد فرزند کمتری به دنیا آورده اند، در بين باسوادان نیز هر قدر سطح سواد ارتقاء مي یابد، بر درصد زنان جوان بدون فرزند افزوده مي شود و از درصد زنان جوان که فرزند زنده اي به دنیا آورده اند کاسته مي شود. تأثیر وضع و سطح سواد بر تعداد فرزندان در مناطق شهري بیش از مناطق روستايي بوده است. (جدول ۵-۴)

نتایج طرح ارج ۱۳۷۷-۷۸ نشان مي دهد که در مناطق شهري ۵۰ درصد زنان جوان داراي درآمد بدون کار، ۴۳ درصد زنان خانه دار و حدود ۴۰ درصد زنان شاغل يك فرزند دارند، درصد مربوط به تعداد بیشتر فرزندان

برای این زنان در مقایسه با زنان جوان تک فرزندی ناچیز است. حدود ۸۴ درصد زنان جوان محصل، ۶۶ درصد زنان بیکار جویای کار و ۴۵ درصد زنان شاغل فرزند زنده ای به دنیا نیاورده اند. توزیع درصد زنان جوان شاغل و خانه دار روستایی برحسب تعداد فرزند زنده به دنیا آورده نشان می دهد که در بین آنها زنان بدون فرزند (هر دو حدود ۳۲ درصد) و یک فرزندی (به ترتیب ۴۰ درصد و ۳۷ درصد) با نسبهایی نزدیک به هم مشاهده شده است، در بین این زنان افرادی نیز دو فرزند یا سه فرزند و بیشتر داشته اند (به ترتیب ۱۹ درصد و ۲۰ درصد دو فرزندی و حدود ۱۰ درصد و ۱۱ درصد سه فرزند و بیشتر). (جدول ۵-۵)

مرکز آمار ایران